

MICHAL
HOLÁN

MAREK
LAMBORA

TEREZA
RAMBA

VELRYBÍ PÍSEŇ

V KINECH OD 19. ÚNORA
OBJEVTE SVOU VLASTNÍ PÍSEŇ

CINEMART uvádí film TELESCOPE ANIMATION VYPRODUČENÍ V KOPRODUKCI S PFX A LA BOÎTE À FANNY A V KOPRODUKCI S ZDF/KIKA „VELRYBÍ PÍSEŇ“

HRAJÍ V HLAVNÍCH ZNĚM MAREK LAMBORA TEREZA RAMBA MICHAL HOLÁN DANIEL KREJČÍK ZBYŠEK PANTŮČEK SABINA LAURINOVÁ RICHARD GENZER BERENIKA KOHOUTOVÁ ONDŘEJ HAVEL BOŘEK SLEZÁČEK JAROSLAV ŠTĚPNÝ IVANA KOROLOVÁ TOMÁŠ WEBER JANA ZENAHLIKOVÁ VYVONNE STOLÁŘOVÁ ANDREA MOHYLOVÁ REŽIE BARBARA JIŘÍ ŠÁDEK
PRODUCTION DESIGN SEBASTIAN GADOW REŽIE ANIMACE STEVEN MAJAJURY STŘIH DIETER RIEPENHAUSEN SUPERVIZE ZVUKU JEAN-FRANÇOIS B. SAUVÉ MIX ZVUKU LUC BOUDRIAS JEAN-FRANÇOIS B. SAUVÉ HODBA DANIEL BJARNASON SUPERVIZE ANIMACE RÉMI COMTOIS PAVEL HRUBOŠ CHRISTOPHER STODT OS SUPERVIZE JAN HOFMANN PETER HARAKÁLY PIERRE-LUC BOILY
TECHNICKÁ REŽIE JOHANNES HEZER KAMERA JAROMÍR MALÝ HESLOVÝ POSTAV GERLINDE GODELMANN OLIVER KURTH SUPERVIZE ASISTO CHRIS NIX ROBERTO CIRIACO GABRIEL LEBEL BERNIER SUPERVIZE SYSTÉMU DANIEL RATH JAROSLAV ČERMÁK MARTIN FRODL SUPERVIZE COMPOSITINGU MICHAL ŠVERMA SUPERVIZE FX AMIR KHAFI ASHKEZARI
VEDOUČÍ PRODÁVÁŘ TOUFİK ABDEDAİM LINE PRODUCENT MARKÉTA ŠPŘENGOVÁ LOUIS-PHILIPPE VERMETTE VÝKONNÝ PRODUCENT CLARK PETERSON SCÉNÁŘ REZA MEMARI PRODUCENTKA MAÏTE WOKOČEK KOPRODUCENTI JIŘÍ MIKA FANNY-LAURE MALO REŽIE REZA MEMARI STEVEN MAJAJURY PAVEL HRUBOŠ

Synopse:

Mladý keporkak Vincent žije ve stínu svého otce, legendárního strážce oceánu, jehož magický zpěv chránil podmořský svět. Když Vincent o rodiče tragicky přijde, osud celého moře spočine na jeho ploutvích. Právě v tu chvíli se z tajícího ledu osvobodí děsivý Leviatan a začne šířit smrtící zkázu. Vincent, ochromený pochybnostmi o vlastním hlasu, se místo boje vydává na zoufalou výpravu k mýtické Tůni hvězd, aby přivedl otce zpět k životu. V doprovodu upovídaného štitovce Waltera a odvážné kosatky Darii musí překonat nebezpečné hlubiny a čelit svým největším strachům. Nakonec však zjišťuje, že k porážce temnoty nepotřebuje otcovu pomoc, ale odvahu najít a rozeznít svou vlastní, jedinečnou píseň.

Žánr:

Země:

Délka:

Premiéra:

animovaný / dobrodružný / komedie

ČR / Německo / Kanada

91 minut

19. 2. 2026

Režie:**Režie dabingu:****Scénář:****Hudba:****Kamera:****Producenti:****Koprodukce:****Mediální partneři:**

Reza Memari

Steven Majaury

Pavel Hruboš

Jiří Sádek

Reza Memari

Daníel Bjarnason

Jaromír Malý

Telescope Animation - Maite Woköck

PFX - Jiří Mika

La Boîte à Fanny - Fanny-Laure Malo

ZDF/KiKA

ČRo Radiožurnál, csfd.cz, Totalfilm,

TV mini, Bus TV

Obsazení:**Vincent:****Walter:****Daria:****Ora:****Bolt:****Ypsy:****Izzy:****Král Karel:****Kingping:****Abe:****Monodona:****Kepory:****Lani:****Malý Vincent:****Deb:****Malá rybka:****Maminka rybka:**

Marek Lambora

Michal Holán

Tereza Ramba

Daniel Krejčík

Berenika Kohoutová

Tomáš Weber

Ivana Korolová

Richard Genzer

Ondřej Havel

Bořek Slezáček

Jana Zenahlíková

Zbyšek Pantůček

Sabina Laurinová

Jaroslav Šťastný

Berenika Kohoutová

Yvonne Stolařová

Andrea Mohylová

Reza Memari – slovo režiséra

Před patnácti lety jsem při sledování dokumentu o keporkacích narazil na fascinující fakt: v jejich společenství existují skuteční „zpěváci“, i když věda dodnes přesně neví, proč zpívají a co jejich píseň znamená. V tu chvíli se mi v hlavě zrodil obraz mladé velryby, která svůj zpěv nedokáže najít – a já v tom okamžité uviděl něco hluboce lidského: hledání vlastního hlasu. Z tohoto obrazu postupně vyrostl film **The Last Whale Singer** a s ním i širší příběhový svět o odvaze, spolupráci a ochraně oceánů, na nichž všichni závisíme. V jeho srdci stojí Vincent, velryba, která musí zjistit, že její hlas má váhu. Oživit podmořský vesmír znamenalo spojit síly s více než třemi sty tvůrci napříč Německem, Českem, Kanadou a dalšími zeměmi – od animátorů a výtvarníků po techniky, zvukaře a herce. Dlouhý proces storyboardingu a animatiku jsme mnohokrát stříhali a pilovali, stejně jako scénář a herecké nahrávky, aby vše získalo správný rytmus i emoci. Vizualně jsme chtěli zachovat majestát mořských tvorů a zároveň se vyhnout přílišné karikatuře – hledali jsme rovnováhu mezi realismem a jemnou stylizací, aby se diváci mohli s postavami opravdu propojit. Průkopnickým krokem bylo využití Unreal Engine (software pro tvorbu 3D scén a animace) a vybudování vlastního real-time postupu (proces s okamžitým náhledem výsledku v reálném čase, bez dlouhého renderování); samotné podmořské prostředí se díky tomu stalo „postavou“ skrze světlo, částice a neustálý pohyb. Zásadní roli má i hudba a zvuk: s islandským skladatelem Danielem Bjarnasonem jsme vytvořili hudbu, která je stejně rozlehlá jako oceán a zároveň intimní jako šepot, a se zpěvákem Ásgeirem jsme hledali jedinečný zvuk velrybích písní. Pro mě osobně byla tvorba filmu také cestou k nalezení vlastního hlasu – učila mě důvěřovat spolupráci, přijmout nejistotu a nacházet radost v samotném procesu. Doufám, že si diváci z kina odnesou totéž co Vincent: že jejich hlas má smysl, že odvaha umí překonat strach a že společně můžeme chránit něco nenahraditelného.

Marek Lambora Vincent

Koho ve filmu Velrybí píseň dabujete?

Dabuju v něm hlavní postavu velryby, respektive velrybáka jménem Vincent. A musím říct, že je to moc hezký film — v některých scénách mě až dojal, protože se tam řeší oceány a velryby. Vincent filmem putuje, zjišťuje o sobě spoustu věcí a dotýká se i tématu rodinného pouta. Fakt mě to bavilo a stálo to za to. Když jsem podobné animáky viděl poprvé, koukal jsem na ně obdivně a říkal si, že bych takové filmy chtěl jednou dabovat. A teď po letech přišel tenhle film „z oceánu“ a já jsem šťastný.

Jak hledáte polohu jednotlivých postav? Necháváte se něčím inspirovat?

Nejvíc mi vždycky napoví originál, podle něj si pak hledám něco svého — něco, co mi na tom hlasu přijde vtipné nebo zajímavé. Spojím si to s tím, jak je postava nakreslená, jak vypadá a co dělá. Chvilku to trvá; prvních pár obrazů bývá potřeba tu polohu hledat, než se s postavou pořádně spojím — aspoň u mě. Tady to ale šlo poměrně rychle. Tomu velrybákovi jsem docela rozuměl.

Jak se vám líbí celková vizualita a téma filmu?

Je to moc hezky udělané, velkolepé a krásně animované. Postavy mají nádherné grimasy — velryby i ryby v oceánu působí kouzelně. Zároveň se tam moc hezky otevírá téma rodiny, rodinného pouta a pokračování rodinných zkušeností a „umu“. Syn svému daru zprvu nevěří, ale pak ho v sobě objeví, což je krásné. Studio musím moc pochválit — vypadá to opravdu velkolepě a nádherně.

Jaký máte vy osobně vztah k velrybám?

Miluju je. A chtěl bych je někdy v životě vidět na vlastní oči — zatím se mi to nepoštěstilo. Samozřejmě z nich mám respekt a trochu se jich bojím, ale hrozně rád sleduju videa s nimi. Jakmile mě to jednou chytne na sociálních sítích, algoritmus mi pak servíruje pořád velryby a mořské živočichy.

Máte blízko k vodě a moři? Jak to vzniklo?

Vlastně ani nevím. Myslím, že jsem to o sobě dřív nevěděl a ani jsem to nevyhledával. Ale nějak si mě to našlo: jednou jsem úplně náhodou vyrazil učit se surfovat, a tam mě to chytlo tak, že jsem se do toho zamiloval. Lidi kolem vody mi přijdou prima. Oceán podle mě přitahuje fajn lidi — přátelské, pohotové, uvolněné. A voda je taková taky. To mě na tom baví asi nejvíc. Zároveň je to ale obrovský živel, ke kterému je potřeba mít respekt, protože má nesmírnou sílu a je nepředvídatelný.

Film se jmenuje Velrybí píseň. Jaká píseň by podle vás měla v oceánu znít?

Mělo by to být něco s dlouhými, zastřenými tóny a velkým echem, aby to uklidňovalo. Protože voda uklidňuje — když tedy zrovna není oceán rozbouřený.

A jaká je vaše nejoblíbenější „píseň“?

Pamatuju si, že když jsem se jednou potřeboval uklidnit, špatně jsem spal a hledal jsem, které zvuky jsou nejpříjemnější, projel jsem toho opravdu hodně. A nejvíc na mě nakonec fungoval právě oceán — ty přidušené tóny pod vodou. Když dáte hlavu pod hladinu a zvuky jsou tlumené, jako když na vás někdo mluví skrz vodu. To mě uklidňuje nejvíc.

Tereza Ramba

Kosatka Daria

Jakou postavu v tomhle filmu dabujete?

Zase jsem taková ta zlobivá, šílená kamarádka. (smích) Dabuju kosatku Dariu, která je sice trochu divoká, ale zároveň citlivá a osamělá. Chce někam patřit, jen o tom ještě neví.

Vy dabing zase tak často neděláte. Proč jste do toho šla tentokrát?

Ano, naposledy jsem dabovala před rokem a půl Bambiho. Ale dívám se na to i optikou svých dětí: co bych jim chtěla pustit. Tohle má opravdu krásné animace a strašně jsem se u toho dabování smála. Navíc je úžasné, že na tom pracovali Češi! Je to výpravný animák, krásný svět a já se moc těším, až ho pustím svým dětem. My jim pohádky pouštíme málo, takže to bude výjimečné. A věřím, že si to užijí i dospělí — že to nebude jen „další věc“, u které budou vedle dětí čekat, až to skončí.

Jaký máte vztah k velrybám, podmořskému světu a kosatkám?

Pro mě je v tomhle filmu silná scéna, kdy plujeme kolem korálů a ty jsou plné odpadků. To je něco, co si pamatuju už z doby před dvaceti lety, když jsem byla poprvé ve Vietnamu a viděla moře zaházené odpadky. Oceán je obrovský prostor a je strašně důležitý. Potřebuje péči. Přála bych si, aby ohrožené druhy měly co nejlepší prostředí. A to začíná u nás — u každého jednoho z nás. I když je to těžké. Uvědomuju si, že nejde jen o třídění, ale možná ještě víc o to nekupovat zbytečně nové věci. A přesně tohle se mi na tom animáku líbí.

A jaký je váš vztah k oceánům a mořím?

Já moře miluju. Zároveň ale mívám paniku, když se dostanu hlouběji — je to mimo moji komfortní zónu. Už se mi stalo, že jsem kvůli tomu musela z vody ven, nedokončila jsem ponor. Ale když se cítím bezpečně a jsem psychicky v pohodě, tak to miluju. Jen to chce čas a prostor. Od doby, co máme děti, jsem se tomu ale skoro nevěnovala, i když jsme byli na nádherných místech, třeba v Egyptě nebo na Maledivách. Nepotápěli jsme se, protože to logisticky nešlo. Ale je to krásný svět.

Jaká píseň by podle vás seděla k velrybám a oceánům?

Ted' je to u nás doma tak, že děti chtějí poslouchat tvrdý rock, takže třeba posloucháme skvělé album frontmana System of a Down. Tak to bych možná na chvíli do moří pustila.

A jaký je váš oblíbený song, když máte čas pro sebe?

Nemám vyhraněný žánr, poslouchám všechno — od klidné hudby až po opravdu tvrdou. Možná je to i festivalem Rock for People, ale zrovna teď mi ten tvrdší rock dělá dobře. Je to pro mě odpočinek. Mám pocit, že se můj systém, moje buňky, potřebují občas „vyřádit“.

Michal Holán Walter

Koho dabujete v tomhle filmu?

Dabuji Waltera. Je to úžasná role — taková ztřeštěná rybička. A myslím, že je to i moje první rybka vůbec. Jednou to byla želva, ale rybu si nevybavuju. Líbí se mi, že Walter má dávat pozor na hlavní postavy, na velrybu Vincenta, dokud se nenaučí zpívat. Jenže ono to trvá déle, než by mělo. A to je ta nejlepší zápleтка kolem mojí postavy: už ho to drtí, už neví, co má dělat, aby ho to naučil.

Jaký máte vy osobně vztah k velrybám?

Vlastně nádherný. Velryby mi přijdou jako nebeské bytosti — vznešení tvorové, kteří se specificky dorozumívají... Já miluju oceány a moře. Nedávno jsem byl na Palau — to je něco neskutečného. Uprostřed oceánu je nádherná příroda, potápěli jsme se, viděli jsme přesně takovýchle rybičky a kolem nás vyplouvaly velryby. Ulovil jsem tam třímetrového žraloka na vlasec v ruce. Je chráněný, takže jsem ho pustil, ale bylo to fakt nádherné.

Co říkáte na vizuální a grafické zpracování Velrybí písně?

Musím říct, že na to, že to dělali Češi — a Češi jsou geniální ve všem — tak velký respekt! Animace je hrozně drahá a tohle vypadá nádherně. Člověk má pocit, že v tom oceánu opravdu plave. Je to něco neuvěřitelně krásného.

Připravoval jste se na tuhle roli nějak speciálně?

Vlastně jsem trávil víc času ve vaně. Vždycky jsem se potopil, co nejdéle vydržel pod vodou, pak jsem vyplul nahoru — a pořád takhle dokola. (smích)

Vy hodně dabujete, často i animované filmy. Hledáte pro každou postavu jinou „škatulku“?

Mám to tak, že když tu postavu vidím — ať už je to člověk, nebo animovaná postavička — tak se do ní snažím vžít. Vžít se do toho, že jsem ona. Spontánně dostanu nějakou barvu hlasu a nasadím jí charakter. Když je třeba animák už namluvený v originále, tak se ho samozřejmě snažím držet v intonaci a charakteru. Ale jinak je to pro mě jako lusknutí prstu: najednou jsem tou postavou a už ji žiju.

Tenhle film se jmenuje Velrybí píseň. Jaká by podle vás měla v oceánech znít píseň?

Taková, která by všechny tvory v oceánu dělala šťastnými. Aby je i uzdravovala od těch ošklivých věcí, které jim děláme.

A jaká je vaše oblíbená píseň?

Každý jich máme asi hodně, ale moje úplně nejoblíbenější písnička na světě je asi Bohemian Rhapsody od Queenů.

Daniel Krejčík

Ora

Koho v tomhle filmu dabujete?

Dabuju postavu, která se jmenuje Ora. Je to mořský koník – poznávací znamení: je hodně růžový.

Máte s touhle postavou něco společného?

V originálním znění má takový příjemný, meditativní hlas, což je mi sympatické – mám rád hezké hlasy. Kdybych ho poslouchal dlouho, asi bych u toho usnul... tak doufám, že diváci v kině neusnou. (smích)

Co říkáte na vizuální stránku Velrybí písňě?

Animované filmy opravdu miluju. Někdy mám dokonce pocit, že animované postavičky „hrají“ líp než živí herci, takže mě tenhle typ filmů často dojíká. Tenhle je opravdu krásný a půvabný.

Jaký máte vztah k podmořskému světu a velrybám?

V létě jsem byl na Azorech a můj muž měl velký sen vidět velryby, tak jsme absolvovali plavbu lodí. Po hodině jsem zjistil, že mám mořskou nemoc – a ta cesta trvala asi tři a půl hodiny. Takže potom, co jsem tam už zoufale prosil, ať se vrátíme, jsem měl pocit, že už žádné velryby ani vidět nepotřebuju. (smích) Od té doby k nim mám trochu rezervovanější vztah.

A co potápění nebo plavání?

Asi budu v tomhle směru trochu mimo – hodně špatně plavu. Kdybych byl mořský koník, tak bych spíš jen tak „hýbal ocáskem“. To je mi sympatičtější než plavání.

Jakou píseň byste oceánům a velrybám poslal?

Nechal bych jim zahrát na krásný meditační buben, na který člověk nemůže zahrát falešně. Vydává hluboké, léčivé tóny – bylo by to jako pohlazení.

Jaká je vaše nejoblíbenější píseň?

Ted' je to Hapkova „Dívám se, dívám“, protože jsme ji zpívali na svatbě. A pokaždé, když ji někde slyším, mám chuť zastavit se a poslechnout si ji... a možná si ji i broukat.

Sabina Laurinová

Lani, matka Vincenta

Koho v tomto filmu dabujete?

Ztvárňuju maminku – velrybu Lani.
Je to maminka velrybátka Vincenta.

Máte pocit, že s touto postavou máte něco společného?
Určitě. To jsem celá já.

Co říkáte na vizuální stránku Velrybí písně?

Je krásná. Animované filmy miluju od malička a přijde mi, že se animace strašně rychle posouvá – kolikrát máte pocit, že ty postavičky jsou úplně reálné, živé.

Jaký máte vztah k velrybám a mořím?

Já mám vztah hlavně k mořím. Od malička jsem ráda jezdila k moři, naučila jsem se tam plavat i pod vodou a když můžu, každý rok se k moři vracím. Pravda je, že se moc nepotápím – jak jsem se naučila plavat, tak mám radši plavat nad vodou než pod vodou.

Jaká píseň by podle vás měla znít oceánem?

Nějaká poklidná. Mně by se k oceánu líbila Enya – její hlas a hudba na mě působí klidně a zároveň tak trochu „podmořsky“.

A jaká je vaše nejoblíbenější píseň?

Jsem náladový posluchač, takže jednu konkrétní píseň vám teď neřeknu. Mám ráda celou škálu žánrů a poslouchám písně podle své nálady, abych si ji podpořila. A mám ráda hudbu, která ve mně vyvolává emoce. Pamatuju si, že když mi bylo asi patnáct, pouštěly jsme si se spolužačkami na konzervatoři Hanu Hegerovou – programově, abychom programově plakaly. (smích)

Berenika Kohoutová

Delfínice Deb

Koho v tomhle filmu dabujete?

Dabuju hodně pomalou delfínici, takovou až „meditativní“. A pak ještě jednoho strašně zrychleného mečouna.

Máte pocit, že s některou z těch postav máte něco společného?

Spíš s tím mečounem. Myslím, že jsem spíš zrychlená než zpomalená.

Co říkáte na vizuální stránku filmu?

Přišlo mi to zábavný a hezký. Bavilo mě se na to koukat.

Jaký máte vztah k velrybám, podmořskému životu?

Fascinuje mě to a je to nádherný — barevný svět, na který je radost se dívat. Zároveň mě to ale i trochu děsí. Třeba potápění je pro mě vlastně docela strašidelný.

Jaká píseň by podle vás měla ideálně znít oceánem?

To je strašně těžký... Asi naše Vltava.

Jaká píseň se nejvíc líbí vám?

Poslední dobou asi nejvíc poslouchám svoje vlastní písničky, protože jsem pořád ve studiu — takže moje oblíbený písničky jsou teď moje písničky.

Richard Genzer

Král Karel

Koho ve filmu Velrybí píseň dabujete?

Dabuju vorvaně. A pozor — není to jen tak ledajaký vorvaň: má vyrážku, má problémy s pletí. Takže děkuju za tuhle šanci, že jsem mohl dabovat vorvaně, kterej má akné... a dokonce se z něj nakonec vyléčí.

Máte pocit, že s tou rolí máte něco společného?

Určitě. Šlo to docela snadno, protože máme společné hlavně hekání. On když se pohybuje, tak heká — a to já taky. Když vidím schody, heknu už před schodama. Když nesu tašky, taky hekám. Takže bych řekl, že to bylo trochu z mého civilního života.

Co říkáte na vizuální stránku filmu?

Vizuální stránka je krásná. Já neumím malovat ani kreslit, takže tohle obdivuju. Dneska to sice dělají počítače, ale stejně u toho musí být někdo, kdo to umí vymyslet a udělat. Já zvládnu maximálně nějaké geometrické tvary klíčem ve výtahu — to je všechno. Takže klobouk dolů před každým, kdo umí kreslit a ještě to rozpohybovat.

Jaký máte vztah k velrybám, oceánům a podmořskému životu?

Mám respekt. Před pár lety jsem se topil, takže se moře a oceánu bojím. Chodím do vody maximálně po prsa a dál ne. Nejsem typ dobrodruha, co by se potápěl. Já si dokonce myslím, že když už jsme lidi, tak máme chodit po souši. A že nemáme ani běhat. Kdyby pánbůh chtěl, abychom běhali, dal by nám kopýtka. Máme nohy, tak chodíme. (smích) Takže já tohle nevyhledávám... Já i když si myju hlavu, tak mám zavřený oči.

Jaká píseň by podle vás měla ideálně znít oceánem?

V oceánu by měla znít naše hymna — „Kde domov můj“. Protože když se v oceánu ztratíte, nevíte, kde jste a nevíte, kudy domů. Tak ať to tam zazní.

A jaká písnička se nejvíc líbí vám?

Já už jsem starej, ale teď jsem po letech objevil muzikál Jesus Christ Superstar, takže na tom si ujíždím. A ono je to vlastně praktické: když ztroskotáte na ostrově a jste tam sám, tak vám nezbyde než si zpívat. I když... já bych si spíš přál, aby se mnou nikdo neztroskotal, protože kdyby mě slyšel zpívat, tak uteče. I z toho ostrova. (smích)

Ondřej Havel Kingping

Koho v tomto animáku dabujete?

Nadaboval jsem do filmu postavičku, která se jmenuje Kingping. Je to tučňák, takový rádce velkého pana krále — mrože. Je zároveň hrozně hysterický, takže jsem dost ječel, ale strašně jsem si to užil.

Jaký máte vztah k mořím a oceánům?

Mám z toho vodního světa velký respekt. Je to něco obrovského a neprozkoumaného. Nikdy jsem se třeba v oceánu nepotápěl, ale věřím, že to musí být velký zážitek. Respekt je určitě to správné slovo.

A co velryby?

Velryby jsem nikdy naživo neviděl, ale chtěl bych. Viděl jsem „jen“ delfíny, zato z opravdu bezprostřední blízkosti — to byl velký zážitek. Velryba tak pořád čeká na seznámení se mnou. (smích)

Jaký máte vztah k animovaným filmům? Dabujete je rád?

Jednak rád dabuju animáky, ale taky se na ně hrozně rád dívám. Velký zážitek pro mě třeba byl, když jsem mohl nadabovat Spidermana. Je super, když se člověk stane tou postavou. Každopádně miluju český dabing animáků — přijde mi fakt skvělý, kolikrát i lepší než originál. A teď, když mám malé děti, se strašně těším, až budeme koukat společně. To je věc, na kterou se nesmírně těším. A těším se, že i na tenhle film se s nimi mrknu.

Jmenuje se Velrybí píseň. Jakou píseň byste oceánům a rybám pustil?

Jelikož jsem u toho dabingu tak hrozně ječel a pištěl, pustil bych jim nějakého Michaela Jacksona. Protože přesně tak, jak on zpíval ty výšky, tak nějak jsem já celou dobu mluvil. A s ploutvemi by pak mohli dělat měsíční chůzi. To by vypadalo skvěle. (smích)

A jaká je vaše nejoblíbenější píseň?

Tak to se musím zase vrátit k dětem. Rozhodně jsou to teď písně jako „Pásla ovečky“ nebo „Kolo, kolo mlýnský“. To je teď absolutní hit — poslední dobou nezpívám nic jiného.

Bořek Slezáček

Velryba Abe

Koho jste ve Velrybí písni daboval?

Bílou velrybu, která se jmenuje Abe. Její příběh rozkrýváme postupně.

Jak se vám tenhle animovaný film líbí?

Já jsem měl vždycky rád animáky, ale nikdy jsem úplně nepřistoupil na estetiku těch 3D animací ve stylu Pixaru. Vyrůstal jsem na Zemanových filmech, takže tohle mě okouzlo. Je to krásná výtvarná práce — fakt se na to nádherně kouká.

Pro koho je podle vás tenhle film?

Myslím, že je rodinný. Dospělí si užijí hlavně vizuál a krásu výtvarného pojetí, ale taky humor. Děti si určitě užijí příběh.

Jak blízko máte k velrybám a podmořskému světu?

Nepotápím se, to ne. Ale jako dítě jsem chtěl být ošetřovatel v zoologické zahradě, protože miluju zvířata — a velryby z toho samozřejmě nevyjímám.

Když přijde nabídka na dabing — lákají vás víc animáky, nebo i jiné typy rolí?

Občas dabuju i lidi a většinou jsou to bizáry. Daboval jsem třeba predátora — ne postavu z toho filmu, ale predátora jako takového, a ten, jak víme, toho moc nenamluví. (smích) A pak jsem daboval v jednom kresleném filmu o psech psa, kterého v originále daboval Snoop Dogg. A ten pes tam rapuje. Takže jsem vlastně daboval Snoop Dogga a dokonce jsem tam i rapoval.

Kdybyste měl tu moc a mohl oceánu pustit nějakou píseň, co by to bylo?

Pustil bych jim Pink Floyd, konkrétně „Wish You Were Here“.

A jaká je vaše nejoblíbenější píseň?

To je strašně těžká otázka, protože záleží na náladě. Asi nemám jednu jedinou navždy. Ale kdybych měl říct jednu, tak by to byla zase „Wish You Were Here“ od Pink Floyd

Tomáš Weber

Medúza Ypsy

Koho v tomto filmu dabujete?

Dabuju postavu Ypsyho, což je medúza, která všechno ví a na všechno zná správnou odpověď. Je to taková nadpozemská bytost, která se dokáže napojit na kohokoliv a zároveň opravdu všechno ví. Jen to vždycky hlásí neutrálním, emocemi nezabarveným hlasem, takže nebylo lehké najít tu správnou polohu.

Co říkáte na vizuální stránku Velrybí písňě?

Ty animace jsou opravdu úžasné, moc se mi líbí. Je to česko-německo-kanadská koprodukce, ale velká část se dělala tady u nás v Česku v PFX a myslím, že se to dá s přehledem srovnat s americkými filmy. Jsem z toho fakt nadšený.

Jaký máte vztah k velrybám?

Líbí se mi, že jsou hodně svéhlavé. Minulý rok mě třeba bavilo pozorovat, jak převracely různé lodě — někde ve Středozemním moři a v oceánu. Přišlo mi to, jako by „velryby vracely úder“.

A váš vztah k oceánům, mořím a vodě obecně?

Asi budu muset jednou bydlet někde u oceánu nebo u moře, protože jen koukat na vodu a vlny mě neskutečně uklidňuje. Mám potápěčský průkaz, takže vím, jak nádherné to je — na hladině i pod hladinou.

Takže jste viděl i něco podobného, co je ve filmu?

Viděl jsem nádherná místa, která ještě nejsou tolik zničená. A zároveň i spoustu poničených korálů, znečištění a to, jak těžko se s tím podmořský svět vyrovnává. Je to nádherné, ale zároveň bolestivé být tam a vidět i tohle. Můj táta se potápí už asi 30 let a vždycky má s sebou foťák. Ty fotky a videa, když se potápěli třeba k vrakům, jsou neskutečné.

Jaká píseň by podle vás seděla k oceánům?

Asi něco od Hanse Zimmera.

A jaká je vaše oblíbená píseň?

Je jich spousta, ale třeba dobrý jazz a klasika nikdy nezklamou.

Andrea Mohylová

Maminka rybka

Koho v tomhle filmu dabujete?

Dabuju maminku žluté rybičky. Je pečlivá a starostlivá jako každá maminka — a zároveň se nechává unášet proudem a překvapovat tím, co ji na té cestě potká.

Jak se vám Velrybí píseň a její vizuální stránka líbí?

Vypadá to opravdu krásně. Je to kouzelné, překvapivé, něžné — a moc se na to těším v kině.

Jaký máte vztah k rybám, velrybám, mořím a oceánům?

Moře mám moc ráda, ale většinou jen tam, kde dosáhnu. Ty hlubiny, ta černá hmota pod hladinou pode mnou, to mě docela děsí. A taky si myslím, že lidé nepatří úplně všude. Že se po té naší planetě až moc roztahujeme a mohli bychom toho trochu nechat.

Kdybyste měla vybrat nějakou píseň pro oceány a jejich živočichy, co by to bylo?

Asi žádnou. Já bych je nechala prostě v klidu.

A jaká je vaše nejoblíbenější píseň?

Ted' jako maminka hodně poslouchám dětské písničky od Karol a Kvída. (smích)

Yvonne Stolařová

Malá rybka

Koho v tomto filmu dabujete?

Dabuju Žluholku – malou žlutou rybičku, kterou diváci potkají hned na začátku příběhu.

Co říkáte na vizuální stránku filmu? Jak na vás působí animace?

Moc se mi to líbí. Byla jsem až překvapená, jak hezké ty animace jsou. Čím jsem starší, tím mám animáky radši – je to něco, u čeho dokážu vypnout a odpočinout si. Často mi přijde, že mají i krásné poslání. Takže jo, animáky mám ráda a tenhle film se mi moc líbí.

Jaký máte vztah k velrybám, rybám, podmořskému světu?

Když jsem byla malá, nebála jsem se ničeho, ale čím dál víc se bojím velkých vodních ploch. Moje noční můra je, že se o mě ve vodě něco otře a já nevím, co to je. Do moře proto chodím radši s potápěčskými brýlemi jako jistotou, že vidím, co tam je. Zároveň se mi ten svět hrozně líbí. Je nádherný a fascinuje mě, jak je bohatý. Jen je to pro mě lepší „zvenku“.

Jaká píseň by podle vás seděla k velrybám a oceánu?

Představuju si něco jako meditační hudbu.

A jaká je vaše oblíbená píseň?

Ted' je to asi „Henry Lee“ od Nicka Cavea. A z českých věcí „Staré rány“ od Michala Horáčka.

Kontakt:

Producent:

PFX (Kristýna Hněvsová)
t: +420 724 743 388
m: kristyna.hnevsova@pfx.tv

Distributor:

CinemArt (Nikol Trojanová)
t: +420 607 761 818
m: nikol.trojanova@cinemart.cz

PR:

Mia Production (Gabriela Vágner)
t: +420 602 789 242
m: info@miaproduction.cz

VELRYBÍ PÍSEŇ

